OKRĘGOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH
OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY
80-169 Gdańsk, ul. Czajkowskiego 3
tel. 58 355-05-60
fax 58 355 05 66

Gdańsk, dnia 04.07.2018r.

Sygn. akt D 27/18

O R Z E C Z E N I E

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie :

Przewodniczący : radca prawny Waldemar Szurkowski

Członkowie : radca prawny Elżbieta Daniluk

radca prawny Katarzyna Sobala

Protokolant: Dominika Wesołowska

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku po rozpoznaniu na rozprawie 04.07.2018rr. w Gdańsku. sprawy przeciwko radcy prawnemu [redacted] **obwinionemu o to, że:**

w okresie od 27 kwietnia 2005 roku do 24 listopada 2009 roku w [redacted] działając jako pełnomocnik [redacted] a następnie jako pełnomocnik reaktywowanej spółki [redacted] działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując fakt, że przedwojenna spółka [redacted] S.A. nie została wykreślona z przedwojennego rejestru handlowego i nie posiadała statutowych organów w [redacted] poprzez podejmowanie szeregu działań [redacted] wraz z [redacted] stworzyli oszukańczy mechanizm polegający na podawaniu się, między innymi przed Sądem Rejonowym [redacted] Wydział Gospodarczy KRS w [redacted], prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela przedwojennej spółki [redacted] S.A. i wykorzystując w tym celu zakupione wcześniej , pozostające w obiegu historyczno-kolekcjonerskim nieinkorporujące praw majątkowych akcje tej spółki, w sytuacji gdy, od żadnego sukcesora praw majątkowych z tych akcji nie nabyli i zatajając przed sądem te fakty uzyskali w dniu 20 lipca 2005 roku (w następstwie wniosku z dnia 20 maja 2005 roku) orzeczenie sądu o upoważnieniu akcjonariuszy do Zwołania Walnego Nadzwyczajnego Akcjonariuszy spółki [redacted] S.A., po czym uczestniczyli w powołaniu Rady Nadzorczej tej spółki, a od dnia 23.09.2005 r. działając nie tylko jako posiadacze akcji, ale ponadto jako członkowie zarządu spółki uzyskali jej wpis do Krajowego rejestru Sądowego, a następie wykorzystując to orzeczenie usiłowali wprowadzić w błąd pokrzywdzonych tj. [redacted] S.A. w [redacted] i [redacted] Spółdzielnię Mieszkaniową w [redacted] poprzez podawanie się za prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela wymienionej spółki w kierowanych do wymienionych pokrzywdzonych, sądów i organów administracji wioskach, pismach i pozwach w których żądali zwrotu przedwojennego mienia spółki [redacted] S.A. lub odszkodowania za to mienie tj.:

- we wniosku z dnia 29 grudnia 2005 roku do Prezydenta Miasta [redacted] o wypłacenie spółce przez Miasto [redacted] odszkodowania za 327 nieruchomości [redacted] S.A. zajęte pod drogi publiczne,

- w piśmie do Prezydenta Miasta [redacted] z dnia 13 kwietnia 2006 roku o dokonanie zwrotu spółce nieruchomości położonej w [redacted] o nr działki [redacted]

- w piśmie z dnia 13 lipca 2006 roku do Prezydenta Miasta [redacted] o wypłatę przez Miasto [redacted] odszkodowania z tytułu bezprawnego zbycia przez Miasto [redacted] nieruchomości tej spółki składających się z działek nr [redacted] i [redacted]

- w pozwie z dnia 24 sierpnia 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział cywilny przeciwko Miastu [redacted] o uzgodnienie, ze działka o numerze [redacted] nie przeszła na własność Miasta [redacted], za prawo własności tej nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A..

- w pozwie z dnia 25 sierpnia 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko [redacted] reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] oraz przeciwko [redacted] S.A. w [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, że działki o numerach [redacted] i [redacted] nie przeszły na własność [redacted], których wieczystym użytkownikiem jest [redacted] S.A. w [redacted], zaś prawo własności tych nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A.,

- w pozwie z dnia 29 sierpnia 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko [redacted] reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] o ustalenie że spółka [redacted] S.A. w dniu 31 grudnia 1998 roku była właścicielem nieruchomości gruntowej położonej w [redacted], obręb [redacted] o numerze [redacted]

- w pozwie z dnia 29 sierpnia 2006 roku do Sądu rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Miastu [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, ze działki o numerze [redacted] i o numerze [redacted] nie przeszły na własność Miasta [redacted], zaś prawo własności tych nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A.,

- w pozwie z dnia 21 listopada 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko [redacted] reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] oraz przeciwko [redacted] w [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, że działki o numerach [redacted] i [redacted] nie przeszły na własnośc [redacted], których wieczystym użytkownikiem jest [redacted] Spółdzielnia Mieszkaniowa w [redacted] a prawo własności tych nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A.,

-w pozwie z dnia 24 listopada 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko [redacted] reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] oraz przeciwko Miastu [redacted] reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, że udział w działce gruntowej numer [redacted] i we wzniesionym na niej budynku o pow. 75 m^2 w wysokości 5/8 nie przeszedł na rzecz Miasta [redacted], zaś prawo własności tej nieruchomości i wzniesionego na niej budynku należy w udziale 5/8 do spółki [redacted] S.A.,

- we wniosku do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 lutego 2007roku o stwierdzenie nieważności decyzji komunalizacyjnej Wojewody [redacted] z dnia 14.08.1998 roku, znak [redacted] orzekającej o przekazaniu na rzecz Gminy

[redacted] 30 działek gruntowych i obiektów mieszkalnych w rejonie tzw. [redacted] wskazując, że opisane składniki majątkowe stanowią własność spółki [redacted] S.A.,

- we wniosku do Wojewody [redacted] z dnia 20 sierpnia 2007 roku o wydanie decyzji stwierdzającej, ze nieruchomości obejmujące działki gruntowe o numerach [redacted], obręb [redacted] o łącznej powierzchni 3344 m^2położoych w [redacted] przy ulicy [redacted], nie podlegały pod działanie dekretu Polskiego [redacted] z dnia 6.09.1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz.U. z 1944 r. Nr 4, poz. 17 ze zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.,

- we wniosku do Wojewody [redacted] z dnia 30 sierpnia 2007 roku o wydanie decyzji stwierdzającej, że nieruchomości obejmujące działki gruntu o numerach [redacted] obręb [redacted] o łącznej powierzchni 39.244 m^2 położone w [redacted], nie podlegały pod działanie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6.09.1944 roku o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz.U. z 1944 r. Nr 4, poz. 17 ze zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.

- we wniosku do Wojewody [redacted] z dnia 24 września 2007 roku o wydanie decyzji stwierdzającej, ze nieruchomości obejmujące działki gruntu o numerach 23 i 24, obręb [redacted] o łącznej powierzchni 710 m^2położóne w [redacted], nie podlegały pod działanie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6.09.1944 r. o przeprowadzenie reformy rolnej (Dz.U z 1944 r. Nr 4, poz 17 ze zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.

- we wniosku do Ministra Gospodarki z dnia 6 lipca 2007 roku o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 28.07.1966 r. znak [redacted] w zakresie dotyczącym nieruchomości, nie mających charakteru przemysłowego i nie wchodzących w skład przedsiębiorstwa przemysłowego w szczególności dotyczących działek położonych w obrębie [redacted] las o numerach [redacted], wskazując we wniosku, ze działki zostały bezprawnie przejęte na zasadzie art. 2ust.1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz.U z 1946 r. Nr 3, poz. 17 z późn. zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.

- w uzupełniającym wniosku z dnia 6 listopada 2007 roku do wniosku z dnia 6 lipca 2007 roku do Ministra Gospodarki o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 28.07.1966 r. znak [redacted] w zakresie dotyczącym nieruchomości nie mających charakteru przemysłowego i nie wchodzących w skład przedsiębiorstwa przemysłowego, w szczególności działki o numerze [redacted] położonej w [redacted] obręb [redacted], a także wszystkich innych nieruchomości nie mających charakteru przemysłowego i nie wchodzących w skład przedsiębiorstw przemysłowych prowadzonych przed II wojna światową przez [redacted] S.A. bez wymieniania we wniosku nazw i numerów działek, wskazując że mienie to bezprawnie przejęte zostało na zasadzie art.2 ustawy z dnia 3 stycznia 1956 roku o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz.U z 1946 r. Nr 3 poz. 17 z późn, zm._)i winno być zwrócone spółce [redacted] S.A.

A następnie przy wykorzystaniu mających zapaść pozytywnych dla reaktywowanej spółki decyzji i orzeczeń zamierzali doprowadzić wyżej wymienionych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej wysokości

341.182.366,14 złotych na ich szkodę, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie przez pokrzywdzonych, sądu i organy administracyjne zgodności z prawem zgłaszanych roszczeń majątkowych oraz sukcesji praw majątkowych z akcji wymienionej Spółki na ich obecnych posiadaczy

Za co został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w [redacted] Wydział Karny, sygn. akt [redacted] utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [redacted] Wydział Karny, sygn.akt [redacted]

tj. popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust.1 w zw. z art. 27 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2017 poz.1870 ze zm.)

w związku z art.2 ust.1, art. 4 ust.1, art. 6 oraz art. 11 ust.2 Zasad Etyki Radcy Prawnego stanowiących załącznik do Uchwały Nr 45/VI/2004 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 31 marca 2004 r. oraz

w związku z art. 1, art. 6 , art. 10 i art.11 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

orzeka:

1. Uznaje radcę prawnego [redacted], winnym zarzucanego we wniosku o ukaranie czynu, przy czym ustala, że czyn ten wypełnia znamiona określone w art. 64 ust.1 w zw. z art. 27 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2017 poz.1870 ze zm.) w związku z art.2 ust.1, art. 4 ust.1, art. 6 oraz art. 11 ust.2 Zasad Etyki Radcy Prawnego stanowiących załącznik do Uchwały Nr 45/VI/2004 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 31 marca 2004 r. oraz w związku z art. 1, art. 6 , art. 10 i art.11 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za czyn ten na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 pkt 5 ustawy o radcach prawnych wymierza karę pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego;

2. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy o radcach prawnych zasądza od obwinionego radcy prawnego [redacted], na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego kwotę 1.737,55zł (jeden tysiąc siedemset trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt pięć groszy).

OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY przy OKRĘGOWEJ IZBIE RADCÓW PRAWNYCH w Gdańsku

OKRĘGOWA IZBA RADCÓW PRAWNYCH
OKRĘGOWY SĄD DYSCYPLINARNY
80-169 Gdańsk, ul. Czajkowskiego 3
tel. 58 355-05-60
fax 58 355 05 66

Sygn. akt D 27/18

859

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21 kwietnia 2011 roku do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wpłynął akt oskarżenia w sprawie o sygn.. [redacted] dotyczący radcy prawnego [redacted] oraz innych osób. Akt oskarżenia Prokuratura Okręgowa w [redacted] skierowała do Sądu Okręgowego w [redacted] Podstawa skierowania do sądu aktu oskarżenia było podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego [redacted] czynu określonego w art. 13§ 1 k.k. w zw. z art. 286§ 1 k.k. i art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. opisanego dokładnie w akcie oskarżenia.

W dniu 13 czerwca 2011 roku Zastępca Rzecznika wydał postanowienia o wszczęciu postępowania w sprawie. W związku z prowadzonym postępowaniem karnym oraz faktem, iż odpowiedzialność dyscyplinarna mogła zależeć od wyniku tego postępowania oraz tym, iż wszystkie materiały znajdowały się w dyspozycji Sądu Okręgowego w [redacted], Rzecznik Dyscyplinarny w dniu 13 czerwca 2011 roku wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania.

W dniu 2 czerwca 2016 roku Sąd Okręgowy w [redacted] Wydział Karny wydał wyrok w którym uznał radcę prawnego [redacted] za winnego popełnienia czynów zarzucanych mu w akcie oskarżenia. Sąd uznał, iż [redacted] jest winny tego, że w okresie od 27 kwietnia 2005 roku do 24 listopada 2009 roku w [redacted], [redacted] i [redacted] działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując fakt, że przedwojenna spółka [redacted] S.A. nie została wykreślona z przedwojennego rejestru handlowego i nie posiadała statutowych organów w Polsce, poprzez podejmowanie szeregu działań inni oskarżeni wraz z [redacted] stworzyli mechanizm polegający na podawaniu się za prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela przedwojennej spółki [redacted] S.A. i wykorzystując w tym celu zakupione wcześniej , pozostające w obiegu historyczno-kolekcjonerskim nieinkoroporujące praw majątkowych akcje tej spółki, w sytuacji gdy od żadnego sukcesora praw majątkowych nie nabyli i zatajając te fakty przed sądem uzyskali w dniu 20 lipca 2005 roku orzeczenie sądu o upoważnieniu akcjonariuszy do zwołania Walnego Nadzwyczajnego Zgromadzenia Akcjonariuszy spółki [redacted] S.A., po czym uczestniczyli w powołaniu Rady Nadzorczej tej Spółki, a od dnia 23.09.2005 r. działając nie tylko jako posiadacze akcji, ale nadto jako członkowie zarządu spółki uzyskali jej wpis do Krajowego Rejestru Sądowego, a następnie wykorzystując to orzeczenie usiłowali wprowadzić w błąd pokrzywdzonych tj. Skarb Państwa i Miasto [redacted] , [redacted] S.A. w [redacted] i [redacted] Spółdzielnię Mieszkaniową w [redacted] poprzez podawanie się za prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela wymienionej spółki w kierowanych do

wymienionych pokrzywdzonych, sądów i organów administracji wnioskach, pismach, pozwach w których żądali zwrotu przedwojennego mienia spółki [redacted] S.A. lub odszkodowania za to mienie. [redacted] działał jako pełnomocnik pozostałych oskarżonych , a następnie jako pełnomocnik reaktywowanej spółki [redacted] S.A. wnosząc do sądów oraz innych organów pozwy i wnioski o ustalenie, że nieruchomości określone w tych wnioskach są własnością przedmiotowej spółki. Oskarżeni przy wykorzystaniu mających zapaść pozytywnych dla reaktywowanej spółki decyzji i orzeczeń zamierzali doprowadzić wyżej wymienionych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej wysokości 341.182.366,14 złotych na ich szkodę, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie przez pokrzywdzonych, sądy i organy administracyjne zgodności z prawem zgłaszanych roszczeń majątkowych oraz sukcesji praw majątkowych z akcji wymienionej spółki na ich obecnych posiadaczy. Sąd powyższym wyrokiem skazał [redacted] na karę 5 lat pozbawienia wolności , karę grzywny w wysokości 360 stawek dziennych (1.500 zł. –wysokość jednej stawki) oraz orzekł środek karny w postaci zakazu wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 5 lat.

W związku z wydanym wyrokiem S.O. w [redacted], w dniu 12 lipca 2016 roku Zastępca Rzecznika podjął zawieszone postępowanie. Rzecznik przesłuchał radcę prawnego [redacted] w charakterze świadka, oraz zapoznał się z protokołami przesłuchań wszystkich oskarżonych. W trakcie postępowania Rzecznik ustalił, iż w dniu 19 kwietnia 2005 roku [redacted] zawarł umowę o obsługę prawną z [redacted], [redacted], [redacted] oraz [redacted] zwanych dalej Akcjonariuszami, na mocy której zobowiązał się do reprezentowania Akcjonariuszy w zakresie wszystkich czynności prawych i faktycznych niezbędnych i celowych do zarejestrowania Spółki [redacted] S.A. z siedziba w [redacted] w Krajowym rejestrze Sądowym, w tym przygotowaniu odpowiednich wniosków do sądu, wymaganych prawem ogłoszeń, przygotowanie projektu tekstu jednolitego statutu i pozostałej dokumentacji niezbędnej do rejestracji spółki oraz zastępstwo w postępowaniach sądowych w tym zakresie oraz w sprawach, które powstały jako efekt podjęcia ww czynności, a w których stroną jest spółka lub Akcjonariusze. Ponadto umowa zobowiązywała [redacted] do niezwłocznego przygotowania raportu prawnego w zakresie ustalenia stanu majątku spółki [redacted] S.A. przed 9 maja 1945 r, oraz reprezentowania Spółki we wszystkich postępowaniach sądowych i administracyjnych zmierzających do ustalenia i/lub odzyskania praw i majątku należących do spółki, uzyskania należnych odszkodowań za utracony majątek i prawa, a także reprezentowanie Akcjonariuszy i Spółki we wszelkich sprawach , negocjacjach, rozmowach w zakresie wskazanym powyżej.

W ramach umowy Akcjonariusze zobowiązali się do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego zasądzonych lub ugodzonych przez spółkę- pod warunkiem i w wysokości faktycznie uzyskanych przez Spółkę kwot, wynagrodzenie w wysokości 3% wartości składników majątku Spółki ujawnionego i uzyskanego w wyniku działań podjętych przez Zleceniobiorcę w wykonaniu umowy, nie wymagających prowadzenia postępowań sądowych i/lub administracyjnych, według ich wartości netto oraz wynagrodzenia w wysokości 8% wartości składników majątkowych lub odszkodowań, których ustalenia, że przysługują one

spółce dokonane zostały w wyniku postępowań sądowych i/lub administracyjnych wszczętych przez Zleceniobiorcę, według ich wartości netto.

Siedziba reaktywowanej Spółki została ustalona w miejscu Kancelarii radcy prawnego [redacted] w [redacted]

W świetle zgromadzonych w sprawie materiałów dowodowych nie budzi wątpliwości, że rola radcy prawnego daleko wykraczała poza zadania realizowane przez pełnomocnika procesowego. Radca uczestniczył w dyskusjach z pozostałymi oskarżonymi a temat planu działań zmierzających do przejęcia majątku należącego do spółki [redacted] S.A. Był także z racji zagwarantowanego udziału procentowego w zysku z odzyskanego mienia osobiście zainteresowany powodzeniem działań rewindykacyjnych. Nie pobierał za swoją bieżącą działalność w postaci składania pozwów, wniosków i pism w imieniu [redacted] S.A. wynagrodzenia, licząc na procentowy udział w zyskach po przejęciu przez spółkę majątku. Ponadto z tytułu ustalenia siedziby reaktywowanej spółki w jego kancelarii prawnej , spółka nie płaciła żadnego czynszu na rzecz [redacted].

Czasokres czynu ciągłego określono do dnia 24 listopada 2009 roku, to jest do momentu zaskarżenia decyzji Ministra Gospodarki z dnia 4 listopada 2009 roku, albowiem w decyzji Ministra Gospodarki z dnia 4 listopada 2009 roku ujawniono oskarżonym całość stanu faktycznego i prawnego sprawy, zgodnego w dużej mierze z ustaleniami śledztwa. Po tym dniu oskarżeni wnosząc kolejne zaskarżenia do Ministerstwa Gospodarki i WSA w [redacted] odwoływali się do tego samego stanu faktycznego jak w objętym zarzutem, zaś przedstawiali jedynie w znikomym stopniu zmodyfikowane poglądy prawne, które miały wyłącznie charakter polemiczny.

W trakcie postępowania Rzecznik z uwagi na dalsze postępowanie przed Sądem Karnym ponownie zawiesił postępowania , które podjął w dniu 19 stycznia 2018 roku.

Rzecznik przesłuchał radcę [redacted] w charakterze obwinionego. W swoich wyjaśnieniach [redacted] podniósł, iż zgłosili się do niego klienci, którzy byli akcjonariuszami Spółki [redacted] S.A. Jako Akcjonariusze zlecili mu wpisanie tej spółki do Krajowego rejestru Sądowego. Przedstawili mu dokumenty akcyjne, na które się powoływali , a które były ważnymi akcjami spółki [redacted] S.A. i zawierały wszystkie , wymagane przez prawo elementy dla akcji na okaziciela. Oprócz tego zawierały pieczęcie informujące o fakcie zgłoszenia ich do Konsulatu Polskiego w [redacted] w celu zachowania ich ważności, ze względu na wymagania dekretu o umarzaniu niektórych dokumentów na okaziciela z 1946 roku. Radca wyjaśnił, że dokonał szeregu czynności na zlecenie swoich klientów , aby sprawdzić czy posiadane przez nich akcje na okaziciela są ważne. Wedle jego najlepszej wiedzy i doświadczenia akcje, którymi dysponowali jego klienci były ważnymi akcjami spółki [redacted] S.A. Zdaniem Obwinionego określanie jego działań jako oszukańczych praktyk rynku historyczno-kolekcjonerskiego ma wywołać jedynie przeświadczenie popełnienia przez niego oraz jego klientów przestępstwa. Obwiniony podniósł także, iż nie wynajmował Spółce [redacted] S.A. żadnych pomieszczeń , zaś ustalenie miejsca siedziby tej Spółki w jego kancelarii nie ma znaczenia dla stosunku radcy prawnego do spółki. Także fakt uczestnictwa w dyskusjach z klientami na tematy dotyczące prowadzonej sprawy są

obowiązkiem każdego profesjonalnego pełnomocnika, zaś stwierdzenie tego faktu wskazuje wyłącznie na wypełnienie powinności radcy prawnego. Jeżeli zaś chodzi o zagadnienia związane z rozliczaniem się z klientami i zakresem świadczonych usług to leży to wyłącznie w gestii radcy. Na wolnym rynku nie ma przeszkód do ukształtowania stosunku prawnego zgodnie z wolą stron, w tym tak ze w zakresie honorarium. Umowa z klientami obejmowała oprócz wynagrodzenia procentowego od wyniku kontraktu (sucess fee) także koszty zastępstwa procesowego. Obwiniony podniósł, iż nie poddawał się nigdy za akcjonariusza spółki [redacted] S.A. , zaś podejmowane czynności mające na celu odzyskanie majątku Spółki były działaniami zleconymi przez klientów- akcjonariuszy tej spółki. Zgodnie z wyjaśnieniami Obwinionego wszelkie działania dokonywane przez niego były zgodne z prawem i miały oparcie zarówno w obowiązujących przepisach jak i były zgodne z zasadami etyki radcy prawnego.

W dniu 30 października 2017 roku zapadł wyrok Sądu Apelacyjnego w [redacted] Wydział Karny, [redacted] który obniżył karę pozbawienia wolności dla [redacted] z 5 na 2 lata oraz warunkowo ją zawiesił na okres 5 lat. W pozostałej części wyrok Sądu I Instancji został utrzymany.

W dniu 27.03.2018 roku Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wniosek o ukaranie radcy prawnego [redacted], o to że:
w okresie od 27 kwietnia 2005 roku do 24 listopada 2009 roku w [redacted] działając jako pełnomocnik [redacted], a następnie jako pełnomocnik reaktywowanej spółki [redacted] S.A. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując fakt, że przedwojenna spółka [redacted] S.A. nie została wykreślona z przedwojennego rejestru handlowego i nie posiadała statutowych organów w Polsce, poprzez podejmowanie szeregu działań [redacted] wraz z [redacted] stworzyli oszukańczy mechanizm polegający na podawaniu się, między innymi przed Sądem Rejonowym [redacted] Wydział Gospodarczy KRS w [redacted], prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela przedwojennej spółki [redacted] S.A. i wykorzystując w tym celu zakupione wcześniej , pozostające w obiegu historyczno-kolekcjonerskim nieinkorporujące praw majątkowych akcje tej spółki, w sytuacji gdy, od żadnego sukcesora praw majątkowych z tych akcji nie nabyli i zatajając przed sądem te fakty uzyskali w dniu 20 lipca 2005 roku (w następstwie wniosku z dnia 20 maja 2005 roku) orzeczenie sądu o upoważnieniu akcjonariuszy do Zwołania Walnego Nadzwyczajnego Akcjonariuszy spółki [redacted] S.A., po czym uczestniczyli w powołaniu Rady Nadzorczej tej spółki, a od dnia 23.09.2005 r. działając nie tylko jako posiadacze akcji, ale ponadto jako członkowie zarządu spółki uzyskali jej wpis do Krajowego rejestru Sądowego, a następie wykorzystując to orzeczenie usiłowali wprowadzić w błąd pokrzywdzonych tj. Skarb Państwa i Miasto [redacted] S.A. w [redacted] i [redacted] w [redacted] poprzez podawanie się za prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela wymienionej spółki w kierowanych do wymienionych pokrzywdzonych, sądów i organów administracji wioskach, pismach i pozwach w których żądali zwrotu przedwojennego mienia spółki [redacted] S.A. lub odszkodowania za to mienie tj.:

- we wniosku z dnia 29 grudnia 2005 roku do Prezydenta Miasta [redacted] o wypłacenie spółce przez Miasto [redacted] odszkodowania za 327 nieruchomości [redacted] S.A. zajęte pod drogi publiczne,

- w piśmie do Prezydenta Miasta [redacted] z dnia 13 kwietnia 2006 roku o dokonanie zwrotu spółce nieruchomości położonej w [redacted] o nr działki [redacted]

- w piśmie z dnia 13 lipca 2006 roku do Prezydenta Miasta [redacted] o wypłatę przez Miasto [redacted] odszkodowania z tytułu bezprawnego zbycia przez Miasto [redacted] nieruchomości tej spółki składających się z działek nr [redacted] i [redacted]

- w pozwie z dnia 24 sierpnia 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział cywilny przeciwko Miastu [redacted] o uzgodnienie, ze działka o numerze [redacted] nie przeszła na własność Miasta [redacted], za prawo własności tej nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A..

- w pozwie z dnia 25 sierpnia 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] oraz przeciwko [redacted] S.A. w [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, że działki o numerach [redacted] i [redacted] nie przeszły na własność Skarbu Państwa, których wieczystym użytkownikiem jest [redacted] S.A. w [redacted], zaś prawo własności tych nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A.,

- w pozwie z dnia 29 sierpnia 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państw reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] o ustalenie że spółka [redacted] S.A. w dniu 31 grudnia 1998 roku była właścicielem nieruchomości gruntowej położonej w [redacted] obręb [redacted] o numerze [redacted],

- w pozwie z dnia 29 sierpnia 2006 roku do Sądu rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Miastu [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, ze działki o numerze [redacted] i o numerze [redacted] nie przeszły na własność Miasta [redacted] zaś prawo własności tych nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A.,

- w pozwie z dnia 21 listopada 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] oraz przeciwko [redacted] Spółdzielni Mieszkaniowej w [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, że działki o numerach [redacted] i [redacted] nie przeszły na własnosc Skarbu Państwa, których wieczystym użytkownikiem jest [redacted] Spółdzielnia Mieszkaniowa w [redacted], a prawo własności tych nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A.,

-w pozwie z dnia 24 listopada 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] oraz przeciwko Miastu [redacted] reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, że udział w działce gruntowej numer [redacted] i we wzniesionym na niej budynku o pow. 75 m^2 w wysokości [redacted] nie przeszedł na rzecz Miasta [redacted], zaś prawo własności tej nieruchomości i wzniesionego na niej budynku należy w udziale 5/8 do spółki [redacted] S.A.,

- we wniosku do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 lutego 2007roku o stwierdzenie nieważności decyzji komunalizacyjnej Wojewody [redacted] z dnia 14.08.1998 roku, znak [redacted] orzekającej o przekazaniu na rzecz Gminy

[redacted] 30 działek gruntowych i obiektów mieszkalnych w rejonie tzw. [redacted], wskazując, że opisane składniki majątkowe stanowią własność spółki [redacted] S.A.,

- we wniosku do Wojewody [redacted] z dnia 20 sierpnia 2007 roku o wydanie decyzji stwierdzającej, ze nieruchomości obejmujące działki gruntowe o numerach [redacted] obręb [redacted] o łącznej powierzchni 9344 m^2 położoych w [redacted] przy ulicy [redacted] nie podlegały pod działanie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6.09.1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz.U. z 1944 r. Nr 4, poz. 17 ze zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.,

- we wniosku do Wojewody [redacted] z dnia 30 sierpnia 2007 roku o wydanie decyzji stwierdzającej, że nieruchomości obejmujące działki gruntu o numerach [redacted] obręb [redacted] o łącznej powierzchni 39.244 m^2 położone w [redacted] nie podlegały pod działanie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6.09.1944 roku o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz.U. z 1944 r. Nr 4, poz. 17 ze zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.

- we wniosku do Wojewody [redacted] z dnia 24 września 2007 roku o wydanie decyzji stwierdzającej, ze nieruchomości obejmujące działki gruntu o numerach [redacted] i [redacted], obręb [redacted] o łącznej powierzchni 710 m^2 położóne w [redacted], nie podlegały pod działanie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6.09.1944 r. o przeprowadzenie reformy rolnej (Dz.U z 1944 r. Nr 4, poz 17 ze zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.

- we wniosku do Ministra Gospodarki z dnia 6 lipca 2007 roku o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 28.07.1966 r. znak [redacted] w zakresie dotyczącym nieruchomości, nie mających charakteru przemysłowego i nie wchodzących w skład przedsiębiorstwa przemysłowego w szczególności dotyczących działek położonych w obrębie [redacted] las o numerach [redacted], wskazując we wniosku, ze działki zostały bezprawnie przejęte na zasadzie art. 2ust.1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz.U z 1946 r. Nr 3, poz. 17 z późn. zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.

- w uzupełniającym wniosku z dnia 6 listopada 2007 roku do wniosku z dnia 6 lipca 2007 roku do Ministra Gospodarki o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 28.07.1966 r. znak [redacted] w zakresie dotyczącym nieruchomości nie mających charakteru przemysłowego i nie wchodzących w skład przedsiębiorstwa przemysłowego, w szczególności działki o numerze [redacted] położonej w [redacted] obręb [redacted], a także wszystkich innych nieruchomości nie mających charakteru przemysłowego i nie wchodzących w skład przedsiębiorstw przemysłowych prowadzonych przed II wojna światową przez [redacted] S.A. bez wymieniania we wniosku nazw i numerów działek, wskazując że mienie to bezprawnie przejęte zostało na zasadzie art.2 ustawy z dnia 3 stycznia 1956 roku o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz.U z 1946 r. Nr 3 poz. 17 z późn, zm._)i winno być zwrócone spółce [redacted] S.A.

A następnie przy wykorzystaniu mających zapaść pozytywnych dla reaktywowanej spółki decyzji i orzeczeń zamierzali doprowadzić wyżej wymienionych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej wysokości

[redacted]

341.182.366,14 złotych na ich szkodę, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie przez pokrzywdzonych, sądu i organy administracyjne zgodności z prawem zgłaszanych roszczeń majątkowych oraz sukcesji praw majątkowych z akcji wymienionej Spółki na ich obecnych posiadaczy

Za co został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w [redacted] Wydział Karny , sygn. akt [redacted] utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [redacted] Wydział Karny , sygn.akt [redacted]

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku Rzecznik Dyscyplinarny uznał, że czyny zarzucane obwinionemu radcy prawnemu stanowią podstawę odpowiedzialności dyscyplinarnej, gdyż jego zdaniem doszło do naruszenia przez obwinionego art. 64 ust.1 w zw. z art. 27 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. 2017 poz.1870 ze zm.) w związku z art.2 ust.1, art. 4 ust.1, art. 6 oraz art. 11 ust.2 Zasad Etyki Radcy Prawnego stanowiących załącznik do Uchwały Nr 45/VI/2004 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 31 marca 2004 r. oraz w związku z art. 1, art. 6 , art. 10 i art.11 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 r. w sprawie uchwalenia Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

Wskazano ze Radca prawny [redacted] z racji wykonywanego zawodu zaufania publicznego był zobowiązany wykonywać zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej i zasad etyki radcy prawnego. Pomoc prawna nie może mieć na celu ułatwienia popełnienia przestępstwa. Zgodnie z kodeksem Etyki Radcy Prawnego (zarówno tym z 2004 roku jak i kolejnym z 2007 roku) obowiązującym w czasie objętym wnioskiem radca jest obowiązany kierować się przepisami prawa oraz dobrymi zwyczajami przyjętymi przez radców prawnych. Zdaniem Rzecznika działania zarzucane [redacted] naruszyły zasady obowiązujące radcę prawnego i na podstawie art. 313 § 4 k.p.k. należało przyjąć, iż radca prawny [redacted] popełnił przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W postępowaniu toczącym się przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku w sprawie o sygn. akt D 27/18 radca prawny [redacted] został obwiniony o to, że:
w okresie od 27 kwietnia 2005 roku do 24 listopada 2009 roku w [redacted] działając jako pełnomocnik [redacted], a następnie jako pełnomocnik reaktywowanej spółki [redacted] S.A. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując fakt, że przedwojenna spółka [redacted] S.A. nie została wykreślona z przedwojennego rejestru handlowego i nie posiadała statutowych organów w Polsce, poprzez podejmowanie szeregu działań [redacted] wraz z [redacted] stworzyli oszukańczy mechanizm polegający na podawaniu się, między innymi przed Sądem Rejonowym [redacted] Wydział Gospodarczy KRS w [redacted], prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela przedwojennej spółki [redacted] S.A. i wykorzystując w tym celu zakupione wcześniej , pozostające w obiegu historyczno-kolekcjonerskim nieinkorporujące praw majątkowych akcje tej spółki, w sytuacji gdy, od żadnego sukcesora praw majątkowych z tych akcji nie nabyli i zatajając przed sądem te fakty uzyskali w dniu 20

lipca 2005 roku (w następstwie wniosku z dnia 20 maja 2005 roku) orzeczenie sądu o upoważnieniu akcjonariuszy do Zwołania Walnego Nadzwyczajnego Akcjonariuszy spółki [redacted] S.A., po czym uczestniczyli w powołaniu Rady Nadzorczej tej spółki, a od dnia 23.09.2005 r. działając nie tylko jako posiadacze akcji, ale ponadto jako członkowie zarządu spółki uzyskali jej wpis do Krajowego rejestru Sądowego, a następie wykorzystując to orzeczenie usiłowali wprowadzić w błąd pokrzywdzonych tj. Skarb Państwa i Miasto [redacted] S.A. w [redacted] i [redacted] Spółdzielnię Mieszkaniową w [redacted] poprzez podawanie się za prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela wymienionej spółki w kierowanych do wymienionych pokrzywdzonych, sądów i organów administracji wioskach, pismach i pozwach w których żądali zwrotu przedwojennego mienia spółki [redacted] S.A. lub odszkodowania za to mienie tj.:

- we wniosku z dnia 29 grudnia 2005 roku do Prezydenta Miasta [redacted] o wypłacenie spółce przez Miasto [redacted] odszkodowania za 327 nieruchomości [redacted] S.A. zajęte pod drogi publiczne,

- w piśmie do Prezydenta Miasta [redacted] z dnia 13 kwietnia 2006 roku o dokonanie zwrotu spółce nieruchomości położonej w [redacted] o nr działki [redacted],

- w piśmie z dnia 13 lipca 2006 roku do Prezydenta Miasta [redacted] o wypłatę przez Miasto [redacted] odszkodowania z tytułu bezprawnego zbycia przez Miasto [redacted] nieruchomości tej spółki składających się z działek nr [redacted] i [redacted]

- w pozwie z dnia 24 sierpnia 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział cywilny przeciwko Miastu [redacted] o uzgodnienie, ze działka o numerze [redacted] nie przeszła na własność Miasta [redacted], za prawo własności tej nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A..

- w pozwie z dnia 25 sierpnia 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] oraz przeciwko [redacted] S.A. w [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, że działki o numerach [redacted] i [redacted] nie przeszły na własność Skarbu Państwa, których wieczystym użytkownikiem jest [redacted] S.A. w [redacted], zaś prawo własności tych nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A.,

- w pozwie z dnia 29 sierpnia 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państw reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] o ustalenie że spółka [redacted] S.A. w dniu 31 grudnia 1998 roku była właścicielem nieruchomości gruntowej położonej w [redacted], obręb [redacted] o numerze [redacted],

- w pozwie z dnia 29 sierpnia 2006 roku do Sądu rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Miastu [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, ze działki o numerze [redacted] i o numerze [redacted] nie przeszły na własność Miasta [redacted], zaś prawo własności tych nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A.,

- w pozwie z dnia 21 listopada 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] oraz przeciwko [redacted] Spółdzielni Mieszkaniowej w [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, że działki o numerach [redacted] i [redacted] nie przeszły na własnośc Skarbu Państwa, których wieczystym użytkownikiem jest [redacted] Spółdzielnia

Mieszkaniowa w [redacted], a prawo własności tych nieruchomości należy do spółki [redacted] S.A.,

-w pozwie z dnia 24 listopada 2006 roku do Sądu Rejonowego w [redacted] Wydział Cywilny przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] oraz przeciwko Miastu [redacted] reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta [redacted] o uzgodnienie stanu prawnego, że udział w działce gruntowej numer [redacted] i we wzniesionym na niej budynku o pow. 75 m^2 w wysokości 5/8 nie przeszedł na rzecz Miasta [redacted], zaś prawo własności tej nieruchomości i wzniesionego na niej budynku należy w udziale 5/8 do spółki [redacted] S.A.,

- we wniosku do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 27 lutego 2007roku o stwierdzenie nieważności decyzji komunalizacyjnej Wojewody [redacted] z dnia 14.08.1998 roku, znak [redacted] orzekającej o przekazaniu na rzecz Gminy [redacted] 30 działek gruntowych i obiektów mieszkalnych w rejonie tzw. [redacted], wskazując, że opisane składniki majątkowe stanowią własność spółki [redacted] S.A.,

- we wniosku do Wojewody [redacted] z dnia 20 sierpnia 2007 roku o wydanie decyzji stwierdzającej, ze nieruchomości obejmujące działki gruntowe o numerach [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] obręb [redacted] o łącznej powierzchni 3344 m^2położoych w [redacted] przy ulicy [redacted], nie podlegały pod działanie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6.09.1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz.U. z 1944 r. Nr 4, poz. 17 ze zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.,

- we wniosku do Wojewody [redacted] z dnia 30 sierpnia 2007 roku o wydanie decyzji stwierdzającej, że nieruchomości obejmujące działki gruntu o numerach [redacted], [redacted] obręb [redacted] o łącznej powierzchni 39.244 m^2 położone w [redacted] nie podlegały pod działanie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6.09.1944 roku o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz.U. z 1944 r. Nr 4, poz. 17 ze zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.

- we wniosku do Wojewody [redacted] z dnia 24 września 2007 roku o wydanie decyzji stwierdzającej, ze nieruchomości obejmujące działki gruntu o numerach [redacted] i [redacted], obręb [redacted] o łącznej powierzchni 710 m^2położóne w [redacted], nie podlegały pod działanie dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 6.09.1944 r. o przeprowadzenie reformy rolnej (Dz.U z 1944 r. Nr 4, poz 17 ze zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.

- we wniosku do Ministra Gospodarki z dnia 6 lipca 2007 roku o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 28.07.1966 r. znak [redacted] w zakresie dotyczącym nieruchomości, nie mających charakteru przemysłowego i nie wchodzących w skład przedsiębiorstwa przemysłowego w szczególności dotyczących działek położonych w obrębie [redacted] las o numerach [redacted], wskazując we wniosku, ze działki zostały bezprawnie przejęte na zasadzie art. 2ust.1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz.U z 1946 r. Nr 3, poz. 17 z późn. zm.) i winny zostać zwrócone spółce [redacted] S.A.

- w uzupełniającym wniosku z dnia 6 listopada 2007 roku do wniosku z dnia 6 lipca 2007 roku do Ministra Gospodarki o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Górnictwa i

Energetyki z dnia 28.07.1966 r. znak [redacted] w zakresie dotyczącym nieruchomości nie mających charakteru przemysłowego i nie wchodzących w skład przedsiębiorstwa przemysłowego, w szczególności działki o numerze [redacted] położonej w [redacted] obręb [redacted] a także wszystkich innych nieruchomości nie mających charakteru przemysłowego i nie wchodzących w skład przedsiębiorstw przemysłowych prowadzonych przed II wojna światową przez [redacted] S.A. bez wymieniania we wniosku nazw i numerów działek, wskazując że mienie to bezprawnie przejęte zostało na zasadzie art.2 ustawy z dnia 3 stycznia 1956 roku o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz.U z 1946 r. Nr 3 poz. 17 z późn, zm._)i winno być zwrócone spółce [redacted] S.A.

A następnie przy wykorzystaniu mających zapaść pozytywnych dla reaktywowanej spółki decyzji i orzeczeń zamierzali doprowadzić wyżej wymienionych pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w łącznej wysokości 341.182.366,14 złotych na ich szkodę, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na zakwestionowanie przez pokrzywdzonych, sądu i organy administracyjne zgodności z prawem zgłaszanych roszczeń majątkowych oraz sukcesji praw majątkowych z akcji wymienionej Spółki na ich obecnych posiadaczy

Radca prawny [redacted] za powyższe czyny został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w [redacted] Wydział Karny , sygn. akt [redacted] utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [redacted] Wydział Karny , sygn. akt [redacted]

Orzeczenia te w sposób jednoznaczny potwierdziły dopuszczenie się przez obwinionego zarzucanych czynów

Słuchany na rozprawie w dniu 04.07.2018r obwiniony podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia złożone w dniu 16.02.2018r przed Rzecznikiem wskazując iż w przedstawionych zarzutach powtarzają się pozbawione prawnego znaczenia opisy o oszukańczym mechanizmie, czyli podawaniu się obwinionego za akcjonariusza bez jakiegokolwiek wykazania na czym taki mechanizm polega i wskazaniu jakiegokolwiek dowodu, ze podawali e on kiedykolwiek za akcjonariusza jakiejkolwiek spółki Obwiniony wskazał iż otrzymał zlecenie prowadzenia spraw rejestrowych spółki i innych spraw związanych z odzyskiwaniem bezprawnie przejętego przez Skarb Państwa majątku spółki. Postępował zgodnie z przepisami prawa i zasadami etyki radców prawnych oraz bronił interesów swoich klientów.
Skazanie w Sadzie karnym obwiniony uważa za kompletny absurd i porażkę wymiaru sprawiedliwości. Wskazał ponadto, iż wyrok ten naruszył zarówno przepisy Konstytucji jak i ustawę o radcach prawnych z których jednoznacznie wynika prawo do sadu dla obywateli i prawo uzyskania profesjonalnej obsługi prawnej. Obwiniony wskazał ponadto iż wedle jego najlepszej wiedzy i doświadczenia akcje którymi dysponowali jego klienci były ważnymi akcjami spółki [redacted] S.A, a opisane w zarzutach opisy oszukańczych praktyk rynku historyczno-kolekcjonerskiego maja jedynie wywołać wrażenie, że on albo jego klienci popełnili przestępstwo.
Obwinimy wskazał również i w sprawach w których prowadził w imieniu spółki wielokrotnie zapadały i są zgodne z wnioskami wyroki i orzeczenia, wiec zarzuty Rzecznika powtarzają niezgodne z prawem zarzuty . Obwiniony przywołał również dokumenty złożone do wyjaśnień przed Rzecznikiem które podtrzymuje jego linie obrony.

Sąd oddalił na rozprawie wnioski pokrzywdzonych [redacted] S.A oraz Prezydenta Miasta [redacted] o dokonanie czynności procesowych w ramach pomocy

prawnej przed Okręgowym Sadem Dyscyplinarnym OIRP w [redacted] uznając, iż zebrany materiał dowodowy w sprawie w pełni obrazuje i uzasadnia stanowiska pokrzywdzonych , a przeprowadzania czynności procesowych w ramach pomocy prawnej przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym OIRP w [redacted] wyłącznie przedłuży niniejsze postepowanie.
Sąd oddalił na rozprawie wniosek obwinionego o przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci skargi skierowanej do ETS w Strasburgu uznając ten wniosek za zmierzający do przedłużania postępowania

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Sąd uznał, że zebrany w sprawie materiał dowodowy daje dostateczne podstawy do uznania, że obwiniony dopuścił się wskazanych we wniosku o ukaranie czynów. W ocenie Sądu przewinienie radcy prawnego w tym zakresie było zawinione, tzn. obwiniony w sposób świadomy działał w charakterze pełnomocnika [redacted] a następnie jako pełnomocnik reaktywowanej spółki [redacted] S.A. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doskonale zdając sobie sprawę z tego, iż przedwojenna spółka [redacted] S.A. nie została wykreślona z przedwojennego rejestru handlowego i nie posiadała statutowych organów w Polsce, poprzez podejmowanie szeregu działań wraz z [redacted] stworzyli oszukańczy mechanizm polegający na podawaniu się, między innymi przed Sądem Rejonowym [redacted] Wydział Gospodarczy KRS w [redacted], prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela przedwojennej spółki [redacted] S.A. i wykorzystując w tym celu zakupione wcześniej , pozostające w obiegu historyczno-kolekcjonerskim nieinkorporujące praw majątkowych akcje tej spółki, w sytuacji gdy, od żadnego sukcesora praw majątkowych z tych akcji nie nabyli i zatajając przed sądem te fakty uzyskali w dniu 20 lipca 2005 roku (w następstwie wniosku z dnia 20 maja 2005 roku) orzeczenie sądu o upoważnieniu akcjonariuszy do Zwołania Walnego Nadzwyczajnego Akcjonariuszy spółki [redacted] S.A., po czym uczestniczyli w powołaniu Rady Nadzorczej tej spółki, a od dnia 23.09.2005 r. działając nie tylko jako posiadacze akcji, ale ponadto jako członkowie zarządu spółki uzyskali jej wpis do Krajowego rejestru Sądowego, a następie wykorzystując to orzeczenie usiłowali wprowadzić w błąd pokrzywdzonych tj. Skarb Państwa i Miasto [redacted] S.A. w [redacted] i [redacted] Spółdzielnię Mieszkaniową w [redacted] poprzez podawanie się za prawnych sukcesorów praw majątkowych z akcji na okaziciela wymienionej spółki w kierowanych do wymienionych pokrzywdzonych, sądów i organów administracji wioskach, pismach i pozwach w których żądali zwrotu przedwojennego mienia spółki [redacted] S.A. lub odszkodowania za to mienie.

Powyższe zostało potwierdzone prawomocnymi wyrokami Sądu Okręgowego w [redacted] Wydział Karny , sygn. akt [redacted] oraz Sądu Apelacyjnego w [redacted] Wydział Karny , sygn. akt [redacted]

Postępowanie obwinionego narusza w sposób zasadniczy dobre imię i wizerunek zawodu radcy prawnego. Tym samym nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania zawodu radcy prawnego, w tym gwarancji, że tytuł zawodowy, wiedza i umiejętności prawnicze nie będą przez niego wykorzystywane w złej wierze. Obwiniony swoim postępowaniem dowiódł, że w swoim działaniu nie przyczynia się do umacniania porządku prawnego i ochrony słusznych praw lecz przeciwnie, traktuje prawo i swoje obowiązki instrumentalnie, sprzeniewierzając się ślubowaniu radcowskiemu.

Zdaniem Sądu jedynie surowa kara w tej sprawie daje szansę na zniwelowanie szkód w tym zakresie, jakie m.in. wizerunkowi radców prawych wyrządził swoim postępowaniem obwiniony. W odniesieniu do czynu popełnionego przy najwyższym stopniu winy,

motywowanego własnym interesem, jak również z uwagi na wskazane okoliczności adekwatna i uzasadniona jest najsurowsza kara dyscyplinarna – pozbawienia prawa do wykonywania zawodu. Wskazać należy, że zachowanie obwinionego stanowi zaprzeczenie elementarnego nakazu – działania zgodnego z prawem i osobistej uczciwości. Popełniając świadomie i w zamiarze bezpośrednim takie przewinienie obwiniony jednoznacznie dowiódł , że nie posiada kwalifikacji etycznych do wykonywania zawodu radcy prawnego i nie może być obdarzony niezbędnym w tym zakresie zaufaniem. Takie zachowanie zdaniem Sądu nie zasługuje na uznanie ze strony samorządu radcowskiego i powinno spotykać się z najsurowszą karą tj. karą skreślenia z listy radców prawnych.

Biorąc powyższe pod uwagę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 ze zm.) mając na względzie, iż wydane zostało orzeczenie o ukaraniu.

Pouczenie: Zgodnie z art. art. 70^4 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz.1870 ze zm.) od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania

[redacted]

SĄD DYSCYPLINARNY PRZY OKRĘGOWEJ IZBIE RADCÓW PRAWNYCH ★ OKRĘGOWY w Gdańsku

[redacted]